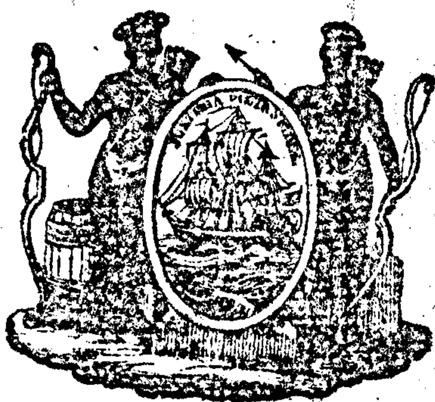
A°. 1837. N°. 75.

Dingsdag, den 19den September.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN;

AAN

De Hervormde Christelijke Gemeente te Paramaribo.

—✱—

Geliefde Broeders en Zusters in JEZUS CHRISTUS, Onzen Heer!

Toen na den noodlottigen brand van 1832, bij den Eerwaarden Kerkenraad uwer Gemeente, de wensch op nieuw werd opgewekt, om een nieuw Kerkgebouw in plaats van het voormalige, hetwelk *elf* jaren te voren, door eene gelijke ramp was vernietigd geworden, te verkrijgen, bleek het al ras, dat de kosten daartoe benoodigd, niet uit de eigene middelen der Gemeente zouden te bestrijden zijn. Men achtte het des van belang, naar andere wegen om te zien, ten einde dit werk tot stand te kunnen brengen, en bekend met de welwillendheid van Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, was bij den Kerkenraad weldra het besluit genomen, om zich aan Hoogstdenzelven te vervoegen, met het verzoek, dat het aan Zijne Majesteit zoude behagen, door eene milde bijdrage den zoo lang gekoesterden wensch te vervullen, tot herkrijging van een eigen Kerkgebouw, van hetwelk de Gemeente sedert den brand van den 21sten Januarij 1821 was verstoken geraakt. Het daartoe ingerigt adres werd met Onze gunstige consideratien in de maand November 1832, aan hooger hand opgezonden, en bij Ministeriële depêche van 6 Mei 1833 ontvingen Wij het allezins aangenaam berigt, dat het aan Zijne Majesteit, naar aanleiding van de rapporten van de daarbij betrokkene Departementen van Algemeen Bestuur; had behaagd, om, ten gevolge van evengemeld adres, aan de Hervormde Gemeente te *Paramaribo*, als bijdrage tot den opbouw eener nieuwe Kerk, uit de Oost-Indische fondsen achtervolgelijk, en naar mate die fondsen daartoe genoegzaam toereikende zouden zijn, renteloos voor te schieten eene som van *Twintig Duizend Guldens*, met bepaling, dat die Gemeente gehouden zou zijn, jaarlijks eene som van *Twee Duizend Guldens* van het voorgeschotene kapitaal, af te lossen, aanvangende met het eerste jaar, hetwelk verschijnen zou, na dat de uitoefening der Godsdienst in die Kerk, eenen aanvang zou hebben genomen.

Ons bij de aangehaalde Ministeriële depêche, onder meer andere, ook geinviteerd ziende, om, met overleg van gedachten Kerkenraad, in tijd en wijle de noodige schikkingen te beramen, en ten uitvoer te brengen tot de eventuele en opvolgelijke aflossing der voor te schieten penningen, gaven wij, onder mededeeling van 's Konings voornoemd allezins gunstig besluit, bij eene resolutie van 23 Julij 1833, aan den Kerkenraad te kennen, dat Wij, ten gevolge van bovenvermelde invitatie, denzelven uitnoodigden, om, zoodra zulks doenlijk zoude zijn, een plan ter aflossing der voor te schieten penningen te beramen, en aan Ons aan te bieden, met de opmerking, dat het aan Ons voorloopig was voorgekomen, dat daartoe zoude vereischt worden, om de plaatsen in de nieuwe Kerk, immers een gedeelte dier plaatsen, tegen eene kleine jaarlijksche recognitie, te verhuren, met vrijlating echter aan den Kerkenraad, om, wanneer hun eenig ander middel meer geschikt mogt voorkomen, zulks als dan aan Ons voor te dragen, daarbij echter altijd in het oog houdende, dat de jaarlijksche aflossing van ƒ 2000 moest verzekerd worden.

Bij brief van den 9den Augustus 1833 maakte Ons de Kerkenraad met hare denkbeelden omtrent dit Ons voorstel bekend; dezelve vond vele zwarigheden in het verhuren der Zitplaatsen, doch stelde integendeel voor, het middel der quotisatie naar mate der gegoedheid van de Leden der Gemeente, die Hoofden van Huisgezinnen en niet geheel onvermogend zijn.

Indien de Kerkenraad zich niet had kunnen vereenigen met Ons denkbeeld van verhuring van Zitplaatsen, zoo konden Wij evenmin Onze goedkeuring schenken aan het denkbeeld eener *onvrijwillige quotisatie*.

Deze toch zoude in allen gevalle zijn eene *belasting*, tot welke niet dan in de grondwettige vormen zoude mogen worden besloten, eene belasting daar en boven, welkers aanslag aan velerlei willekeur zoude onderworpen zijn, en welkers inning hoogst moeijelijk zoude wezen, en niet zoude kunnen missen tot veel misnoegen aanleiding te geven. — Wij deelden deze Onze bedenkingen aan den Eerwaarden Kerkenraad mede bij Onzen brief van 15 Augustus 1833 — en gaven daarbij tevens in bedenking, of niet eene proef zoude kunnen genomen worden, om de vereischte penningen bijeen te brengen door vrijwillige inschrijving van de Ledematen en Hoofden van Huisgezinnen tot het Hervormd Kerkgenootschap behoorende, waarbij Wij verklaarden *Ons zelven gaarne als eersten inschrijver aan het hoofd te willen stellen.*

Reeds bij Missive van den 28sten Augustus 1833, haastte zich de Kerkenraad, aan Ons te berigten, dat hij zich geheel en al vereenigde met Ons gevoelen omtrent het meer doelmatige van eene vrijwillige inschrijving boven eene gedwongene quotisatie en dat hij dien ten gevolge had besloten, bij de Leden der Gemeente de proef te nemen, in hoe verre door dit middel de jaarlijksche aflossing van ƒ 2000 zou kunnen gevonden worden.

De Kerkenraad had intusschen tot de ontvangst der toegekende penningen bij behoorlijke Notariele Procuratie gemagtigd de Heeren Jonkheer J. J. VALCKENIER van de POLL en E. G. VELDWIJK, beide te *Amsterdam*. Ten gevolge dezer magtiging werd de som van ƒ 20,000 — door Zijne Majesteit uit de Oost-Indische Fondsen verleend, ten behoeve van de Hervormde Gemeente te *Paramaribo* werkelijk beschikbaar gesteld, en aangewend tot de voltooijing van het nieuwe Kerkgebouw, waarvan Wij Ons de plegtige inwijding op den 5den Julij 1835, in tegenwoordigheid van eenen der Zoonen uit het Vorstelijke Stamhuis, nog blijde herinneren.

Wij wachtteden inmiddels het einde van het jaar 1835 af, ten einde eenig resultaat te vernemen van de voorgenomene inschrijving, doch te vergeefsch; zoo ook verliep het geheele jaar 1836 — en nog was ons niets hoegenaamd dienaangaande, bekend geworden. — De laatste helft des jaars 1837 was reeds daar, toen Wij ons in 's Konings belang verpligt achtteden, om den Kerkenraad aan het beproeven der voorgenomene inschrijving te herinneren, en reeds waren Wij op het punt, om aan dat voornemen gevolg te geven, wanneer Wij werden voorgekomen door eene Missive van den Kerkenraad van den 21sten Julij ll., waarbij dezelve te kennen geeft: »de vrijheid te hebben genomen, zich tot »Zijne Majesteit Onzen geëerbiedigden Koning »te wenden, verzoekende, om de Gemeente »van de terugbetaling van het voorschot van »ƒ 20,000 — aan haar in het jaar 1832 tot »opbouw eener nieuwe Kerk verstrekt, te »willen ontheffen, of, indien zulks niet konde »geschieden, de termijnen der terugbetaling »gunstiglijk te verlengen, tot dat zij zich in »staat zoude bevinden, daaraan naar behooren te voldoen; ter gunstige beschikking op »welk verzoekschrift, hetwelk de Missive ten »fine van opzending naar het Moederland vergezelde, de Kerkenraad Onze tusschenkomst »was inroepende." —

Het kwam ons betamelijk voor, alvorens aan dit verzoek ter opzending gevolg te geven, te worden ingelicht omtrent het resultaat der meervermelde inschrijvingen, weshalve Wij, bij brief van 26 Julij ll., den Kerkenraad uitnoodigden, om Ons met dat resultaat wel te willen bekend stellen.

Wij ontvingen op deze aanschrijving het navolgend antwoord, gedagteekend den 4den September 1837:

»Daar het Uwer Excellentie behaagd heeft, »alvorens tot de opzending van het door Ons »ingediend request aan Zijne Majesteit den »Koning te kunnen overgaan, eenige inlichtingen van Ons te verzoeken, omtrent het »resultaat van het, bij Missive van den Kerkenraad van den 28sten Augustus 1833 gedaan voorstel, namelijk om door vrijwillige »bijdragen, de noodige fondsen bijeen te krijgen, ten einde de jaarlijksche aflossing van »het opgeschoten kapitaal te bewerkstelligen, »hebben Wij de Eer, onder de aandacht van »Uwe Excellentie te brengen, dat Wij alle »mogelijke pogingen in het werk gesteld hebben, om geregeld die aflossing te kunnen »doen plaats vinden, eene inteekenings-lijst »hebben geopend, en dezelve aan de meeste »Leden onzer Gemeente hebben aangeboden, »doch, zoo niet een volslagen onvermogen »hebben bevestigd gezien, dan toch eene algemeene ongezindheid hebben ondervonden, »en Ons veelal werd te kennen gegeven, dat »men reeds tot den opbouw onzer Kerk, »ruimschoots had gegeven. Wij zagen derhalve tot Ons innig leedwezen deze Onze poging geheel vruchteloos afloopen."

Het bleek Ons dus door dit rapport, dat de goede en ijverige pogingen van den Kerkenraad op de algemeene ongezindheid der Leden van de Gemeente hadden schipbreuk geleden, een berigt, dat Ons en bevreemdde en tevens bedroefde: *Bevreemden* moest het Ons toch, nu voor het eerst van het openen eener Inteekenings-lijst te hooren, van welkers bestaan Wij te voren niets hadden vernomen, en welke mitsdien aan Ons niet was aangeboden geworden niettegenstaande Wij, zoo als boven reeds is vermeld, verklaard hadden, Ons zelven, gaarne als eersten inschrijver aan het hoofd der lijst te willen plaatsen, waartoe Ons echter de Kerkenraad voorzeker om wijze, doch aan Ons onbekende redenen, niet in de gelegenheid heeft verkozen te stellen; doch dit berigt *bedroefde* Ons ook. — Hoe toch, hielden Wij Ons zelven voor »buitens Ons is dan toch aan »de *meeste* Leden der Gemeente de Inteekenings-»lijst aangeboden en bij die *allen* is eene on»gezindheid ontwaard, om op dezelve in te »schrijven. — De matige som van *Twee »Duizend Guldens* zoude thans door de gezamenlijke Leden der Hervormde Gemeente »niet kunnen worden bijeengebragt, die eenige »jaren geleden, waaronder het noodlottig jaar »1821, nog zoo bereidvaardig was, om door »milde bijdragen de jaarlijksche inkomsten van

»haren Leeraar te vermeerderen. Wel heeft »dan de gewezen Gouverneur Generaal *ad-»interim* VAILLANT, door het Ministerie van »Koloniën over den tegenwoordigen maatregel »geraadpleegd wordende, zich vergist, toen »hij betuigde, »»dat, wat de aflossing van het »»kapitaal betrof, er bij hem geene beden-»»kingen bestonden tegen het vermogen der »»Hervormde Gemeente, om eene jaarlijksche »»aflossing van ƒ2000 bijeen te brengen, na »»dien de meeste Ambtenaren in de kolonie »»*Suriname* tot die Gemeente behooren."''

Ons leedwezen over dit berigt des Kerkenraads, Geliefde Broeders en Zusters in den Heer! was des te grooter, daar Wij Ons door hetzelve in de droevige noodzakelijkheid gebragt zagen, om aan Zijne Majesteit het voor de Gemeente beschamend getuigenis te geven, dat hare gezamenlijke Leden geene *Twee Duizend Guldens* jaarlijks voor de zaak van den openbaren Protestantschen Eeredienst over hebben, een getuigenis, dat Ons hard zou vallen te geven, daar Wij tot nog toe in den waan verkeerden, dat Gijlieden nog niet zoo verre ontaard waart van den Godsdienstigen zin uwer vroome voorvaderen, om niet eenige geldelijke bijdragen te willen veil hebben ter instandhouding van het dierbaar licht des Heiligen Evangeliums, waarvoor zij goed en bloed hebben opgeofferd, een getuigenis, dat voor Ons, als Uwen medebelijder, als Lidmaat der Hervormde Gemeente, te zwaarder zoude vallen, daar Ons in dezen zelfden tijd door de Voorstenders der Nederlandsche Israëlitische Gemeente, die op even gelijke wijze door Zijne Majesteit ter opbouwing van hun Kerkgebouw waren geholpen, de blijde taak was opgedragen geworden, om aan Zijne Majesteit eene lijst van inteekenaren aan te bieden, die eenen zekeren waarborg ter jaarlijksche aflossing van het ook aan hun toegelegd voorschot daarstellen.

Doch Wij hebben betere gedachten van uwe Christelijke gezindheid. — Welligt is uwe ongezindheid, om op de bedoelde Inteekeninglijst in te schrijven, daaruit ontstaan, dat gij met de geschiedenis dezer zaak niet juist bekend waart, en dat gij dus niet regt wist, ten wiens behoeve of waarvoor al wederom giften van U werden afgevraagd.

Doch nu, mijne Geliefde Broeders en Zusters! is het U, uit hetgene Wij hebben laten voorafgaan, bekend, dat het hier niet blootelijk te doen is, om uwe milde hand wederom te openen, ten behoeve van het Kerkgebouw, maar dat het hier integendeel vooral geldt, om hulde te doen aan eene verbindtenis door de Handhavers van uwe belangen ten behoeve der Gemeente, met Zijne Majesteit den Koning aangegaan, eene verbindtenis tot welkers nakoming Wij als lieden van eer, naar de beginselen van Oud-Hollandsche trouw verpligt zijn. — Wanneer gij de zaak uit dit oogpunt beschouwt, zoudt gij dan nog een oogenblik aarselen, om elk naar Uw vermogen, tot het bijeenbrengen der gevraagde Som van *Twee Duizend Guldens* bij te dragen? Zoudt gij Ons, na deze voorstelling, nog het verdriet willen berokkenen, om aan zijne Majesteit te moeten kenbaar maken, dat de Hervormde Christelijke Gemeente te *Paramaribo*...... doch laat Ons dezen volzin niet ten einde brengen, want Wij houden Ons te zeer van uwe genegenheid te Ons-waarts overtuigd, dan dat gij Ons dit verdriet niet zoudt willen besparen.

Maar dat van deze uwe gezindheid dan ook daadzakelijk blijke! — Te dien einde hebben Wij goedgevonden, dat op Maandag den *tweeden* October e. k. en ten gevalle van hun, die uithoofde van het droogo saisoen, alsdan welligt niet aan *Paramaribo* zich mogten bevinden, insgelijks op Vrijdag den *eersten* December e. k. de respective Wijkmeesters bij de Ledematen en Hoofden der Huisgezinnen tot de Hervormde Christelijke Gemeente behoorende, zullen rondgaan, en aan dezelve gedrukte billetten zullen aanbieden ter Inteekening voor de Som, welke ieder hunner gezind is te geven, ter bijeenbrenging van een Fonds van *Twee Duizend Guldens*, aanvankelijk voor het reeds verschenen tijdperk van 5 Julij 1836, tot 5 Julij 1837, — en voor het nu intgetreden jaar van 5 Julij 1837, tot 5 Julij 1838, ten einde het bewuste voorschot van *Twintig Duizend Guldens*, over die beide jaren, en dus voor *twee tiende* gedeelten daaruit af te lossen.

Wij, die gedurende een langdurige verblijf in deze Kolonie, zoo dikwerf getuigen zijn geweest van uwe mildadigheid en tevens ook van de goede gezindheden, die U jegens Vaderland en Koning bezielen, Wij mogen op een gunstig resultaat van deze nieuwe poging, om aan het verlangen des Konings voldoening te geven, gerustelijk hopen; doch, zoo ook deze hope mogt falen; dan zullen Wij ten minsten, in Onze hooge betrekking, Ons van alle verantwoordelijkheid kunnen vrijhouden, en Ons bemoedigen door de streelende, hoewel tevens bedroevende bewustheid, dat Wij van Onze zijde al het *mogelijke* hebben aangewend, om de Leden der Gemeente tot het offeren hunner gaven, op het Altaar des Heeren bijeen te zamelen, doch dat zij niet hebben gewild.

Die Heer intusschen, die harten en nieren proeft, en die in Ons werkt het willen en het werken naar zijn welbehagen, bewege genadiglijk uwe gemoederen, om U ten dezen, zoodanig van uwen pligt te kwijten, dat gij de goedkeuring van uw eigen hart daarop niet alleen moogt wegdragen, maar dat de Hooge GOD daaraan ook een welgevallen hebbe. — Zoo moge Hij dan ook het licht van Onzen kandelaar niet doen wijken. — Zoo moge Hij de zegeningen des Goddelijken Christendoms nog in lengte van dagen over deze gewesten uitstorten! Zoo zij Hij eenmaal uw loon zeer groot in de Hemelen! Het zij zoo!

Aldus gedaan en gearresteerd op het Gouvernements-huis, den 15den September 1837, het *Vier en Twintigste* Jaar van Zijner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie, Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,

F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Advertentien.

De Administrateur van Financien, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op aanstaande Vrijdag den 22sten dezer, des morgens ten *negen* ure, doen verkoopen:

Voor *afbraak* een gedeelte der *OPSTALLEN*, staande achter het nieuwe Gebouw naast het Geregtshof, volgens de door den STADS-ARCHITEKT daaromtrent te doene aanwijzingen, en op de konditien en voorwaarden welke ten huize van voornoemden Vendumeester ter lezing liggen.

Paramaribo, den 18 September 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(32217) De reeds geannonceerde verkoop van de volgende EFFECTEN, zal plaats hebben op Donderdag den 21sten dezer, des namiddags ten 4 ure, op de plaats van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester A. SALOMONS; als:

1°. Den verlatenen GROND *BRUIJNSBURG*, groot 800 akkers Land, gelegen aan de rivier *Commewijne;* aankomende den Boedel H. L. PERRET GENTIL.

2°. Den verlatenen GROND *TOEVLUGT*, groot 500 akkers Land, gelegen aan de *Motkreek;* aankomende den Boedel C. GOLLENSTEDE.

Zullende de bewijzen van Eigendom, eenige dagen vóór den verkoop, ten Kantore van den CURATOR en WEESMEESTER, voor een elk ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 15 September 1837.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Donderdag den 21sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester A. SALOMONS; doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de *desolate* Boedels: S. N. DE BEEK, HENDRIK DAVID DANKMEIJER, MARIA SARATJE PHILIPS en CHRISTINA EHELMINA JOHANZOON.

En vermits in die Boedels geene genoeg-zame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 15 September 1837.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(32894) Over *zes* weken, dag en da-tum nader te bepalen, zal door den Ven-dumeester A. SALOMONS, publiek worden verkocht:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Weide-straat*, bekend onder La. D. N°. 50; aank-mende den minderjarigen MENS.

De bewijzen van Eigendom en Veil-condities liggen ter *visie* ten Kantore van genoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 19 September 1837.

(32896) Den ondergeteekende voornemens zijnde met zijne Echtgenoot in het aanstaande voorjaar uit deze Kolonie te vertrekken; verzoekt hij zijne Debiteuren ten vriendelijkste hun verschuldigde voor het laatst van dit Jaar te willen voldoen.

Paramaribo, den 18 September 1837.

J. H. REIJEG.

Scheepstydingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Nederlandsche Schoener *Bucklebury*, Kapt. F. Gregorij, van de rivier Coppename; hebbende 2 dagen reis.

Den 17den, de Engelsche Schoener *Robert Hay*, Kapt. J. Blackgrove, van Berbice, hebbende dagen reis; Passagiers: Mejufvrouwen H. de M. J. de Meza en L. Phipps de Heeren T. P. man, Isaac Eliazer en de Minderjarige E. F. Edw

Idem, de Nd. Am. Brik *Hope*, Kapt. B. Pick van Salem; hebbende 35 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, het Schip *Catharina Ja* Kapt. J. J. Brouwer, naar Amsterdam; lading: vaten Suiker, 21 balen schoone- en 1 dito Katoen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina* Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres by Degenhard en Kramer. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Verwachting* Kapt. K. H. Hillers. — Adres by Degenhard Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia* Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *'t Vertrouwen* Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Clasina Adriana* Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij L. J. van Bom

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indië* Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegen pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegens 2½ premie.

Het gekoperd Kofschip *de Zwaan*, Kapt. C. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson. Heeft eene doorloopend Assurantie Polis van 1¾ Sluit 30 dezer.

Het Nederlandsch Nieuwgekoperd Kofschip *Gebroeders*, Kapt. P. C. Sorgdrager. — Adres J. M. Samson. Heeft een doorloopende Assurantie Polis van Kakao en Katoen, enz., à 2¾ pCt. Sluit den 30 September.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *de Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda* Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.